

12

Een nieuw land en een nieuw Jeruzalem

Ezechiël 47:21 - 48:35

INLEIDING

Nadat in Ezechiël 47, vs. 13-29 de grenzen van het land Israël zijn aangegeven, wordt beschreven hoe het land verdeeld gaat worden onder de verschillende stammen van Israël. Daarbij moet wel opvallen, dat er totaal geen rekening wordt gehouden met de aardrijkskundige toestand van het land. De vooronderstelling van de indeling is, dat het land Israël een vlak land is met een precies rechthoekige vorm. Dat gaat boven de aardse werkelijkheid uit! Dit geeft ons aanleiding om te denken aan het hemels Kanaän (kanttekeningen Statenvertaling).

In Israel ingelijfd

Hoofdstuk 47, vs. 21-23. Nadrukkelijk wordt hier plaats gemaakt voor de vreemdelingen, die in het midden van het volk verkeren. Daarmee worden mensen van ander volken bedoeld, die de dienst van de HEERE hebben liefgekregen. Van hen wordt gezegd, dat zij medeerfgenamen zullen zijn. Hun deel zal zijn bij de stam, waarbinnen zij hun plaats gevonden hebben in Israël. De kerk, die het hemels Kanaän zal erven, zal niet alleen bestaan uit joden, maar ook uit heidenen (kanttekeningen Statenvertaling). Duidelijk komt hier de middelpuntzoekende zendingsgedachte van het Oude Verbond naar voren: de heidenen worden ingeënt in de stam van het oude verbondsvolk Israel (de zendingsgedachte van het Nieuwe Verbond is middelpuntvliedend: "Gaaf dan heen onderwijst alle volken...").

Verdeling van de erfenis

Hoofdstuk 48, vs. 1-7 en 23-29. Zeven stammen krijgen hun erfdeel ten noorden van de stad Jeruzalem en vijf stammen ten zuiden ervan. Hier merken we dat de profetie toch enigszins aansluit bij de aardse werkelijkheid: Sion ligt onder het midden van het land Israël. De gedeelten worden aangeduid als gebieden met een kaarsrechte grens (vgl. de inleiding).

Het priesterdeel/het levietendeel

Vs. 8-14. In de verzen 8-22 is sprake van een deel van het land, dat Gods eigendom blijft. Het heiligste deel daarvan behoort toe aan de pries-

ters. Ze zijn van Zadoks geslacht: die priesters die trouw bleven aan de HEERE ook in tijden van verval. Het lijkt wel of het hier het meest op de nauwkeurigheid van afmeting aankomt. Bovendien wordt benadrukt, dat het heiligdom van de HEERE in het midden daarvan zal wezen. Tegen het gebied van de priesters aan is het 'erfdeel' van de levieten gesitueerd. Ze krijgen eenzelfde deel toegewezen als de priesters. En voor beide groepen geldt, dat hun deel nooit hun eigendom zal worden: het is een heiligheid voor de HEERE.

Het bewonersdeel/het koningsdeel

Vs. 15-22. Uit de verzen 18 en 19 blijkt, dat de inwoners van de stad zullen komen uit alle stammen van Israël. Verder blijkt dat de bewoners de taak hebben de stad te dienen. Vormen ze als het ware een erewacht voor de Vorst van de stad? De opbrengst van de weidegronden rond de stad zal toevallen aan deze 'dienaren'. Tenslotte behoort tot dit deel van het land ook het domein van de Vorst.

De uitgangen van de stad

Vs. 30-34. Gaat aan het eind van dit profetisch vergezicht de blik naar de stad Jeruzalem zelf, dan worden de maten van de vier zijden van de stad gemeld (alle zijden zijn gelijk). Bovendien worden twaalf toegangspoorten geteld, aan elke kant van de stad drie. De poorten zijn genoemd naar de 12 stammen van Israël. De volstrekte gelijkmatigheid en evenwichtigheid van de vier zijden en de twaalf poorten van de stad, doet het uitzicht reiken tot op de nieuwe aarde en de nieuwe hemel! (Ook hier wordt geen rekening gehouden met de aardrijkskundige situatie in Israël: drie van de vier zijden van de oude stad Jeruzalem zijn steil van helling!) En dat heeft Nieuwtestamentische grond onder de voeten. Want het valt niet moeilijk om hier aanduidingen te vinden van het nieuwe Jeruzalem, die Johannes op Patmos nog klaarder heeft mogen zien. Een blik op Openbaring 21, vs. 9-27 zegt genoeg! Daar is eveneens sprake van het heilige Jeruzalem dat de plattegrond heeft van een vierhoek, met twaalf poorten.

De naam van de stad

Vs. 35. Veelzeggend is de naam, waarmee de stad gesierd zal worden. 'Jehu shamma', een woordspeling op Jeruzalem, maar heerlijker: DE HEERE IS ALDAAR beduidt deze naam!! Dat mag met recht gezegd van het nieuw Jeruzalem. De stad is het huis van God de Vader; de troon van God en van het Lam staat er! Met deze naam is de hele heerlijkheid van de hemelstad uitgezegd: God is in het midden van haar. Is de HEERE aldaar, dan is die stad vol heil en zaligheid!

Deze aanduiding is voor de gelovige genoeg om verlangen te wekken:

Getrouwe HEER, Gij wilt mijn goed, mijn God, mijn erfenis en het deel mijns bekens wezen (...).

De schoonste plaats mat Gij met ruime snoeren;
o heerlijk erf, gij kunt mijn ziel vervoeren (...).
De lieflijkheên van het zalig hemelleven,
zal eeuwiglijk Uw rechterhand mij geven!

GESPREKSVRAGEN

1. Wat is het zalige van de hemel? Wat is het verschrikkelijke van de hel?
2. Hoe komt het dat het verlangen naar het nieuwe Jeruzalem door ons te weinig beleefd wordt? Vgl. de roep van Openb. 22, vers 17!
3. Is het nodig om allerlei aan de weet komen over de hemelse heerlijkheid?
4. In dit gedeelte wordt de eeuwige heerlijkheid op twee manieren aangeduid: als een volmaakt Kanaän, en als een volmaakt Jeruzalem. Vinden we die betiteling ook elders in de Schrift? Kent u ook andere? Wat kunnen we uit die verschillende omschrijvingen opmaken?